

לשכת הפרוטוקולים	
דף 1 מתוך 35 דפים	
עותק 2 מתוך 6 עותקים	

-סודי-

ועדת החוץ והבטחון

פרוטוקול 106
 מישיבת ועדת החוץ והבטחון, שהתקיימה
 ביום ג', כ"ט בטבת תשל"א (26.1.71)
 בשעה 10.00

חברי הוועדה:

ג כ ח נ:

- ח. י. צרוק - יו"ר
- א. בן-אהרון
- ס. בן-סודת.
- א. בקר
- ס. כגין
- ב. חלוי
- ג. האוזנר
- י. חזן
- ס. יערי
- י. ישעיהו-שרעבי
- ס. כרמל
- י. נבון
- פ. ספיר
- א. רימלט
- א. ששון

מוזמנים:

- ר. ברקת - יו"ר הכנסת
- ג. גזית - המנהל הכללי של משרד החוץ
- ס. דיין - שר הבטחון
- חח-אלוף גזית
- אלוף משנה פ. לחט - ראש אכ"א-פרט

מזכיר הוועדה - א. דומי

רשמו: ט. קוטלר, א. בן-גרשון

סדר היום:

1. סקירת טמנהל הכללי של משרד החוץ
2. הערכת שר הבטחון בעקבות ביקורו בארצות-הברית
3. סקירת חח-אלוף גזית על הסגב בדצועת עזה.

לשכת הפרוטוקולים
דף 15 מתוך 3 דפים
עומק 2 מתוך 6 עומקים

בזמן האחרון מדובר הרבה על סילי קרקע-קרקע. האם חל שנוי רציני בעניין זה מבחינת היכולת

י. ספיר:

לשנות את כל המערך?

היו"ר ח. י. צדוק:
אחד הנושאים שחשבתי שיהיה מועיל שנרון עליו עם שר הביטחון זה עניין עזה. נושא זה עומד על הפרק. אני מציע שהחברים שרשמתי אותם יגידו את דברם ואחרי זה נשמע תשובות גם בעניין עזה וגם בעניינים אחרים שישאלו.

שר הביטחון ס. דיין:
אני סבור שיש שני נושאים שהם חשובים לוועדה - האחד זה החזית המצרית; השניה הוא עזה. הייתי רוצה לסיים באחד. לא טוב להשאיר חובות לישיבה הבאה. אני מסופק אם אפשר להספיק לדון במסגרת הזמן בשני הנושאים.

היו"ר ח. י. צדוק: נדון היום בעניין עזה.

תת-מלוח גזית:
לגבי מה שקורה בעזה צריך להבחין בתקופות. הנושא של עזה עלה במיוחד לכותרות מאז ה-2 בינואר, לפני 23 יום, כשהיתה הפרשה האומללה עם הצעיר מקיראון שחזר מאל-עריש ומכונניו נפגעה מריסוף ושני ילדיו נהרגו והאם נפגעה. עניין אזה התפוצץ והתלקח. אבל המאורעות עצמם בעזה, ההידרדרות במצב הביטחון בתוך הרצועה, החלה זמן ניכר לפני כן. אפשר לומר שכמעט לא היתה תקופה, טזה שנה וחצי-שנתיים, שהיתה שקטה לחלוטין בעזה. עמדנו לבקשת בשרה של צעדים כדי לשפר את מצב הביטחון בעזה, ללא קשר עם התקרית האומללה. מכל מיני טעמים הצעדים האלה לא ננקטו לפני כן ועמדו להינקט במילא סמוך לאותה תקרית, כמו עניין הדחת ראש העיר. הדברים קיבלו ביטוי פומבי לאחר המאורעות האחרונים, אם כי נקבעו לפני ק.

המצב עצמו לא הדרדר במיוחד בתקופה האחרונה לעומת תקופות קודמות. כאשר אפחנו מנתחים סיכומים של מספר תקריות ונפגעים במחצית השנה האחרונה, בין יוני לדצמבר 1970, עד שהפעלנו את הצעדים החדשים ומשורה זאת למספר התקריות באותה חצי שנה בשנת 1969, בשנת 1970 היו לנו 309 תקריות, פעולות סיקור, חבלה, רימונים וכו'; לעומת 357 פעולות בשנת 1969. כלומר, אפשר לומר שסטטיסטיקה חל שיפור במצב.

כאשר אני מנתח את המספר של הנפגעים באותו זמן, הרי שבשנת 1969 בשלושה חדשים היו 35 נפגעים יהודיים. והרוג יהודי אחד, ואילו בשנת 1970 היו 25 נפגעים ושלושה הרוגים. כלומר, 28 נפגעו בשנת 1970 מול 36 בשנת 1969 באותו פרק זמן. שוב ירידה. אגב, לא חל שנוי בהיקף המבקרים היהודיים בין 1969 ל-1970.

בנפגעים המקומיים, כתוצאה מפעולות ערביות, חל בהחלט שנוי לרעה בשנת 1960. 64 נפגעים היו בשנת 1969 כתוצאה מפעילות המחבלים, ובשנת 1970 גדל המספר והגיע ל-133 נפגעים, ערבים על ידי ערבים. למעשה יש כאן הכפלה. מתוך זה 36 הרוגים מול 6 הרוגים בשנת 1969. שנויים מסויימים חלו בעיקר בתוצאה משנוי אופי הפעילות החבלנית. אבל טך הכל הפעילות החבלנית לא השתנתה באופן מהותי.

אינני רוצה להצביע על כך שסך וכל ההקטנה במספר התקריות הכולל מצביע על שיפור. הוא מקרי לחלוטין ואין לזה כל משמעות. מול זה נמשכת כל הזמן הפעילות החיובית של המסך פיתוח איזורי, שהביטויים לכך היו בשני תחומים, בגידול מספר הפועסקים ובפתיחת המרכז התעשייתי שעל יד מחסום ארז, כמקור או מרכז שצריך לקלוט יזמים ישראלים ולספק תעסוקה לעובדים ערביים מקומיים. הגידול הכולל במספר הפועסקים בישראל מראשית 1970, לא היה גדול מאד, ובכל זאת היע 5600 ל-6500 פועסקים, גידול של 20% לערך.

לשכת הפרוטוקולים
דף 16 מתוך 25 דפים
עותק 9 מתוך 6 עותקים

- 100 -

ועדת החוץ והבטחון

26.1.71
תת-אלוף גזית

יש במקביל ציפצפון מסויים של היקף המועסקים על ידי עבודה יזומה. לעומת זאת יש גידול של מספר העזתים שמועסקים או בגדה המערבית או בישראל דרך הגדה המערבית, ואינם כלולים בסטטיסטיקה הזאת. אנחנו מעריכים שהיום מועסקים בגדה המערבית בין 6000 ל-9000 עזתים שנמצאים כבר במקום. מרביתם לא התישבו במקומות אלה וחוזרים אחת לשבוע או שבועיים הניתה. כאשר מתוך ~~אלה~~ אלה כ-6-5 אלפים עובדים בישראל, והיתר עובדים בגדה עצמה.

י. ספיר: כמה עובדים בקבלנות משנה בתוך הרצועה?

תת-אלוף גזית: אני מעריך שזה סדר גודל בין 500 ל-1000 איש. זה כולל הכל. בין אם מישהו עובד ממש כקבלן משנה או שהוא עובד במתפרה עבור "אתא" או שמיצר מוצר שמיועד כולו לשוק הישראלי, כמו דהיטי הקש.

המרכז בארז התחיל לפעול לפני ששה שבועות. מטעלים נכנסים עכשיו פנימה. כשלושה מטעלים נמצאים כבר בשלב של הרצה ואחרים בשלב של כניסה. זו תעשייה זעירה בדרך כלל.

י. ישעיהו: אין כוונה שיהיה שם מסחר?

תת-אלוף גזית: יש כוונה. יש בסך הכל שם שלוש מרכיבים. האחד הוא מרכז סלאמה, מבנים שמועסקים ליזמים לצורך הקמת מפעל גדול או קטן יותר. לבידי אשקלון מתכננים לבוא לשם ולעבוד עם קוב ל-200 עובדים מקומיים. מצד שני תחייבה שם תנויות תעיקר תחייבה חנויות למסחר תוצרת מקומית לצרכן הישראלי. והדבר השלישי הוא ממש שוק מתוח עם רוכנים כדי לאפשר לעקרות הבית להגיע לתוצרת העזתית בלי להכנס לשוק המקומי.

ג. האוזנר: מה פוטנציאל התעסוקה שם?

תת-אלוף גזית: כפי שהוא כיום, באותו היקף מבנים, יהיה בין 1500 ל-2000 בערך. אין מניעה להרחיב זאת, ומראש אנחנו רואים זאת בשלב ראשון שניתן להרחיב או על ידנו או על ידי מטעלים יהודיים ויזמים ישראלים שיבנו לעצמם לפי צרכיהם.

י. ספיר: מה פוטנציאל כוח האדם שעדיין אינו מועסק?

תת-אלוף גזית: הפוטנציאל של כוח אדם בלתי-מועסק צריך להיות מחולק לשני מרכיבים - כאלה שממש אינם עובדים, אנשים שמטיבה זו או אחרת עדיין לא מצאו לנכון להדתם למעגל העבודה, או שעובדים בצורה מאד מאד חלקית, חדש בשנה או מספר ימים בודדים בחודש ויותר אינם טורחים לעבוד. הפוטנציאל השני הוא מאנשים שעובדים אבל עובדים עדיין בעבודה יזומה או עבודות דומות לעבודה יזומה, ואם תהיה אפשרות יהיו ווראי מעוניינים לעבור לעבודות יותר טרודוקטיביות. המספר הראשון, של ממש כאלה שאפשר לצרף אותם למעגל התעסוקה, עשוי להגיע לקרוב ל-10 אלפים איש. המספר השני, מועסקים שיש להעביר אותם אבל עדיין מועסקים, מוערך ב-2500 איש בתעסוקה יזומה בעיקר באיזור אל-עריש אבל לא רק שם, וזרואי אפשר להגיע לעוד 5 אלפים שיעברו מסוג א' לסוג ב' של עבודה. זה כולל פליטים, או יותר נכון בעיקר פליטים.

על רקע זה התחלנו במספר פעולות שמטרתן הייתה לשפר את מצב הבטחון ברצועה. פעולות אלה נועדו לפעול במקביל בכמה מישורים. מישור אחד זה נסיון לתפוש יותר מחבלים. מישור שני הוא להרחיב יותר משתפי פעולה וכל מי שמסיע למחבלים. מישור שלישי, יצירת אגירה כללית של יותר בטחון ברצועה. כל זה נתמזל לנו בתקופה קלה יחסית

לשכת הפרוטוקולים	
דף 17	מתוך 3 דפים
עו"ק 2	מתוך 6 עו"קים

- סוד -

ועדת החוץ והבטחון

26.8.1971
תת-אלוף גזית

לזרועות הבטחון וצה"ל, תקופה של הפסקת מש, כאשר יש כוחות פנויים יחסית. זה אולי היה הגורם העיקרי שאיפשר את כל הצעדים האלה.

ברצוני להעיר הערת מגב. למעשה מסוף 1967 ועד סוף 1970, לא הוגדל כוח צה"ל ברצועה. מול השנויים שהיו בסגב הבטחון צריך לבאות את העובדה שהרצועה לא תבעה כמעט יותר כוחות.

אשר למישור הראשון, עצם הכנסת הכוחות הביא ליזמית סיורים, להרבה יום סיורים, להרבה יותר טארבים, להרבה יותר סריקות, יצר הרבה יותר התקלויות עם סחבלים. לטובה הסול זה עדיין ימשך. יש סגב מוזר. הסחבלים ברצועה עד היום עדיין לא סגיבים על הכנסת הכוח שלנו בצורה האלמנטרית הנכונה והפשוטה, כלומר להיעלם מעל פני הקרקע למשך תקופה מסויימת. בהרבה מאד מקרים אגחנו נתקלים היתקלות סקרית בצעיר שנראה חשוד. עוצרים אותו, אם אינו נעצר פותחים באש, ומוצאים על גופו נשק. לעחיים מתברר שהוא סופיע ברשימה של הסבוקשים על ידנו, ולעתים בין הסבוקשים הרציניים.

במשך התקופה שעברה, משך שלושת השבועות האלה, אני מעריך שבצורה כזאת מסש נתגלו 16/20 סחבלים. על ידי כך יש לנו גם מעצרים נוספים שהיו פועל יוצא מאותן התקלויות, כי כאשר הסחבל מתחיל לדבר, הוא סוביל אותנו למחבלים אחרים ונוספים.

המישור השני הוא המישור של הרתעת סחבלים ומשתפי פעולה. אחד האלמנטים החשובים בסיוע למחבלים ברצועה הם בני המשפחה. ברצועה יש מספר גדול מאד של מחבלים סבוקשים, סחבלים שאנחנו יודעים על קיומם, הסחבלים יודעים שאנחנו סבוקשים אותם, והם סתתרים בתוך היער האנושי הזה של אוכלוסיית הרצועה. אחד האלמנטים העיקריים שמאפשרים למבוקשים האלה להסתתר, אלה הן המשפחות של החבלים. איננו מציבים מספר קבוע ליד ביתו של המחבל. אחת לשבוע לערך נכנסים לבית ובודקים. למבוקש אין כל קושי להגיע הביתה, לקבל מזון ועזרה, וסיוע אחר כלשהו, להשתמש בבית כבסיס מוצק ללא כל היסוסים.

הלחץ על המשפחות של הסבוקשים שאנחנו מפעילים היום מורכב משלושה דברים, כולם חדשים לפיהם לא נהגנו בעבר. הדבר הראשון הוא הריסת בתים. בעבר הנוהג היה שאנחנו הורסים בתים של סחבלים רק כאשר המחבל הזה כבר נעצר על ידנו וללא ספק הוכחה אשמתו. בעקבות סגב הבטחון ברצועה - כמובן הונר צורך לעבור את כל הפרוצדורות - לאחר שיש לנו עדויות חותכות על אשמתו של המחבל, לא רק שהוא מבוקש אלא יודעים את כל קופת השרצים והמעללים שלו ונחתן אישור להריסת בתים של סחבלים. לפעמים הבית הוא בבעלות שלו ולפעמים הוא בן לאותה משפחה. בית שנמצא בו נשק הוא במילא בית שנדרון להריסתו.

במסגרת זו עדין כה נדרסו כבר 16 בתים. כל זה בתקופה של ששה שבועות.

אמצעי שלישי הוא הגלית בני המשפחה. מאחר שהמשפחה נותנת מסתור, מאחר שהיא ססייעת, מאחר שהיא משמשת כזקיף שמזוהירה את המחבל, ובאיזור של מחנות הפליטים אי-אפשר לה כנס לחפש בלי שיש למחבל סיכוי סלא להספיק לקפוץ ולהיעלם - לקחנו עד היום 27 משפחות של סבוקשים והגלינו את מם מסקופ סגוריהם והעברנו אותם לסיני. לאנו-זניימה לבתים שדרוב המקרים טובים מן המקוריים, כאשר כל מחסורם עלינו. הצבא סטפק להם מזון ויתר הצרכים. אנחנו מקטידים שבכל משפחה כזאת יש צא לפחות גבר סבוגר אחד, כדי שלא יהיה לנו עסק עם נשים וילדים בלבד.

לשכת הפרוטוקולים	
דף 18 מתוך 32 דפים	
עותק 2 מתוך 6 עותקים	

- סודי -

ועדת החוץ והבטחון
26.1.71
תת-אלוף גזית

אלה שני הצעדים הישירים שנעשו בתחום זה. האלמנט השלישי הוא האלמנט של הרחבת הפעילות הכוללת שלנו ברצועה, כאשר המטרה היא גם לתרום ליותר בטחון וגם לסנוע יותר אפשרות של פעולה ממחבלים. בתחום זה יש מספר פעולות. פעולה אחת היא פעולה של מעשה היחה תגובה מידית בעקבות המקרה עם המספחה מקיראון והמשך לה היה לפני שנוע כאשר טונית עם אחד העובדים שלנו ושני טוהרים נטעיה נרימון בכביש לכיוון נחל עוז. אמצעי זה הוא מה שקוראים עוצר על הכביש להולכי רגל. כבביש כזה, כאשר מסתובבים אלפים תושבים, אין כל אפשרות לבדוק ולחפש בכיסיו של כל אחד שנמצא על הכביש, ואז כאשר עוברת הסכונות, אין אם תוך נסיעה ובין אם על ידי זה שמישהו מנסה לחצות את הכביש ומאלץ את חנהג להאיים וחברו זורק רימון פנימה, קל מאד לבצע פעולה כזאת. כל זה בלתי אפשרי כאשר אין הולכי רגל על הכביש.

בשני הכבישים, הכביש הראשי מצפון עד מרכז עזה ובכביש נחל עוז עד למרכז עזה אנחנו בטעם של עוצר להולכי רגל. מכאן שהסכנה הצפויה לכלי רכב שנוסעים בכביש היא כמעט אפסית.

פעולה שניה שנקטנו והיא מולי הרבה יוד רדיקלית, היא הפעולה נגד הולכי בשל. אמרתי שיש כ-10 אלפים איש שבעצם אינם שקורים למעל העבודה. חלק גדול מהם, או טרבייתם הם בגילאים שבין 18-30. חלק גדול מהם בוגרי תיכון שלא מצאו פתרון ואין לנו פתרון בשבילם, כי הם נהגו לצאת להמשך לימודים באוניברסיטאות והיום סגרו בפניהם את השערים האלה. ההסתובבות החופשית של הצעירים האלה ברחובות היא פתח שמזמין את גיוסם לארגונים, וגם סכנה בעצם העובדה שהם מסתובבים בכל הכבישים המרכזיים האלה ופותחים באש, מטילים רימונים או עושים כל פעולה אחרת.

הוצאנו צו שלפיו תושבי מחנות הפליטים ככל הרצועה, ולכן הוספנו עוד שני מרכזים, את שכונת בית-לחיה ומג'עיה, נטבאים באיזורים סגורים שהיציאה מתוכם אסורה אלא אם על פי היתר, וההיתר ניתן ללא הגבלה לנשים וילדים, לגברים בגיל סבוגר מגיל 45 ומעלה. ההיתר ניתן לכל מי שעובד ולומד. יש ברצועה אנשים הלומדים בבית ספר תיכון בגיל 22-24.

יכול לקבל היתר מי שיוצא לצרכים רפואיים ומי שיוצא על פי אישור מיוחד למטרה ספציפית. לכל היתר אין מה לעשות מחוץ למחנה ובעצם נוכחותם ברחוב בעזה הם עוברים עבירה. זה נותן לנו טכנות לבדוק מה הוא מחפש שם.

במסגרת זו נעצרו כ-140 איש. הפעלנו מחנה מעצר חדש בסיני לשם טובאים אנשים אלה לצורך מיון נוסף, לצורך חקירה נוספת. במקביל אנחנו מתכוונים לפתוח באותו מחנה מרכז להכשרה מקצועית, כך שמי שישתה שם זמן מסוים יותר, יוכל לחזור לחיים פרודוקטיביים.

הצעד האחרון שנעשה הוא הצעד של עוצר וחיטושים כבדים. התחלנו זאת בקטה ממחנה הפליטים בשאטי שעל חוף הים, שהוא אחד מארבעת המחנות הגדולים שער היום כמעט שלא נכנסנו לתוכם להיפוש יסודי. בשוני המחנות הקטנים שמונים בינם 6-12 אלפים גפשות, יש אמצעה מחנות שמונים כ-80 אלף נפש ויותר וכל היפוש שם היה כמעט בלתי-אפשרי קודם לכן. כתוצאה מתיגור הכוחות הטלנו עוצר במקום בקטע שכולל כרבע מהמחנה, כ-8 אלפים איש. גם שם נעשו סידורי חיטושים לתלמידים ולאנשים לצאת לעבודה. כל שאר האוכלוסייה מוחזקת בתנאי עוצר, להוציא ארבע שעות ליום. התחלנו בחיפושים מאד יסודיים סביב לבית. את העוצר בשאטי בוודאי נסיים בזמן הקרוב. נמשיך בצורה כזאת כל עוד יהיו

לשכת הפרוטוקולים	
דף	19 מתוך 2 דפים
עותק	2 מתוך 6 עותקים

- סודי -

ועדת החוץ והבטחון

26.1.71
תת-אלוף גזית

מספיק כוחות במחנות אחרים. מספר מבוקשים נמצאו תוך כדי חיפושים. מחבואים של נשק בתוך השטח הזה עדיין לא מצאנו. מצאנו אמנם כן, אבל כתוצאה מיריעות.

במסגרת הפעולות נגד משפחות המבוקשים אנחנו נוקטתם בעוד צעד אחד שאנחנו קוראים לו "מצינט מיוחד". זה שם הקוד של גירושים של מחבלים מעבר לגבול לא דרך גשר. במקביל לפעולות האלה של הריסת בתים של מבוקשים והגליית המשפחות, קיבלנו אישור לגרש מעבר לגבול בפני משפחה של משפחת מבוקש, גברים בלבד שאנחנו מעריכים שהיתה להם אינפורמציה פחות או יותר וראית על פעילות של מחבל או שיכלה להיות להם השמעה על פעילותו. אנשים כאלה מגרשים מעבר לגבול. במסגרת זו גירשנו עד היום 32 איש מהסוג הזה, שהם גברים בני משפחת מבוקש.

בין שאר הרוחות שהוצעה קיבלה כתיגבורת כוחות צה"ל, עם הרבה מאד "שמיניות" ארטסטיות של פה קיצור קורט, פה הארכת תקופת שירות בתעלה וכן הלאה, הופנסה פלוגה של מספר הגבול. הכוח של מספר הגבול זה להרבה מאד "פירסומת". נוסף לכוח המסורדין של מספר הגבול הכנסו עוד 500 איש. כוח מספר הגבול מונה 60 איש. אנשי מספר הגבול מצויידיים הרבה יותר טוב מחיילי צה"ל. כאשר נכנסת פלוגה עם 10 כלי רכב, הרי זה ציוד רב. במספר הגבול ביחידה של 140 איש יש חלוקה של שני שלישי ושליש. שלישי אחד בחופש, שלישי אחד במנוחה ושליש בתעסוקה. הרכב שעומד לרשות מספר הגבול הוא אלמנט חשוב מאד מבחינת יכולת ביצוע בהשוואה לפלוגה רגילה של צה"ל שיש לה ג"פ אחד ומשאית לאספקה.

נדמה לי שה"פירסומת" שלה זכו לא היתה בצדק. היו דברים לא סימפטיים שקרו ברצועה בהתפרעות של כוחות הבטחון. השקלטנו על זה. אלה לא היו רק אנשי הכומות הירוקות. זה היה בניגוד להוראות. לפני כעשרה ימים ביקרו אצלי נציגי הצלב האדום בארץ, שבאו להתלונן על יריעות שקיבלו על פה שקורה ברצועה. הנציג הגיע אלי מאלב שכל היריעות האלה או מרביתן היו בידנו. אמרתי לאותו נציג שאני יודע על כך שאלה תקריות וכל מי שאשם יועמד לדין. הנושא יבדק על ידי משטרה צבאית חקירות שחוקרת בצורה עקבית את התלונות. התלונות היו החל משוד תוך כדי חיפושים וכן הלאה. באותם מקרים שנתגלו הנוגעים בדבר נמצאנו את הכסף, החזרנו אותו. במקרה שהיו תלונות ולא מצאנו את הכסף, שילמנו פיצויים. את הדברים שמצאנו, החזרנו. אמרתי שלפי מיטב ידיעתי הדברים צריכים להשתנות, ואתמול היה אצלי שוב נציג הצלב האדום בעניין אחר ופתח ואמר: אני שמח לומר שהצב שונה לחלוטין.

י. רמאל:
באותה תקופה מקבילה יש ביהודה ובשומרון רביעה יחסית. כאן הלכנו לקראת התחממות. האם הסיבה היא רק בשוני בהרכב האוכלוסייה, בגלל מספר הפליטים הגדול שישנו שם וריכוזם, או שיש סיבות נוספות? כמה עצורים יש ברצועה? כמה נמצאים עכשיו בבתי-סוהר. האם לא הגיע הזמן לדעתכם שאם העצורים עצמם ירחיקו מהרצועה, אלה שנידונו לתקופות מאסר ממושכות וכן עצורים ארטיביסטריביים?

ג. הלוי:
לפני רצח הילדים שמענו כבר על התכנית להדיח את ראש העיר. שר הבטחון נכנס זאת באופן יותר חסור ואמר שה"פתח" שולט ברצועה. לדעתך המטרה שלנו...

פ. יערי: בליה.
שר הבטחון מ. דיין: לא. גם ביום.

לשכת הפרוטוקולים
דף 20 מתוך 35 דפים
עותק 2 מתוך 6 עותקים

ג. הלוי:
המסרה שלנו צריכה להיות להחליף את שלטון ה"פת"ח בשלטון שלנו. זו לא צריכה להיות רק פעולת עגישה, שכרגע יש כוחות פנויים וכרגע קרה מקרה רצח שכוה. צריך להביא את הפעולה להשגת מסרתה לטווח ארוך שלא יוכל ה"פת"ח לשוב ולשלוט ברגע שנוציא את הכוחות.

י. ספיר:
גדמה לי שאילו היו מוצאים תעסוקה מרצון או מתוך רחף ל-20 אלף מתושבי הרצועה בעיקר אליטיים, לא היו יותר מחוסרי עבודה ברצועה בין הפליטיים. אני לא מדבר על נכים וצעירים בני עשר.

תת-אלוף גזית: הרבה פחות.

י. ספיר:
המרובר בעיקר בפליטיים, כי תשבי המקום הותיקים היו מועסקים בעסקיהם הם. יש מספר של איקס אלמים שממשיך לחיות חיי פליטיים. זו בשבילי נקודת מוצא לכמה דברים אחרים.

תת-אלוף גזית:
המספר הכולל עולה בכל שנה. אני מעריך שהוא יותר קטן ואינו עובר את ה-16 אלף, מתוך זה 5 אלפים עובדים, אבל הם החלט ירצו לעבוד סמסכורת של שלוש לירות ליום למשכורת של 6-7 לירות ביום. הבעיה היא 10 אלפים שאינם עובדים לא דק בגלל חוסר תעסוקה, אלא בגלל חוסר רצון וחוסר הרגל, או בגלל זה שבחור בוגר תיכון אינו רוצה ללכת לעבוד בקסיף.

י. ספיר:
הבעיה של מחוסרי עבודה, בין אם חלקיים ובין אם מוחלטים, נוגעת ל-15 אלף עובדים או ראשי בתי אב. ראיתי שהיו תושבי עזה שעברו לגדה והם או עובדים שם או בשארית שם. האם יש מושג על המספר שלהם והאם יש כאלה שעזבו בכלל את הרצועה ונדרו למקום אחר?

אגב, ענין התעסוקה הוציא הרבה מאד מחיי בטלה של מחנה. האם יש הרגשה של שנוי ברוח אורח החיים המשפיע על הנטייה שלהם למעשי חבלה או אהדה שלהם למחבלים? האם יש פסיביות יותר גדולה כתוצאה מכך? האם בשעה שחלק מהם עובר לעבודות יותר מקצועיות, יותר מכניסות, האם זה גם כן מהווה שנוי בגישה שלהם? האם תכנית בנין מחנה הפליטיים היא אחד הגורמים שמכבידים עוד יותר על הפיקוח על המבלנים ועל תמיכתם? אילו יכולנו ליצור שם רחובות שמש האם זה לא היה משנה את כל שיטת הטיפול בחבלנים? באיזה גילאים הם המחבלים המבוקשים ואלה הנתפשים? האם לפי מה שנתפס אפשר לעשות היום עקומה שבידי המחבלים יש פחות נשק, או נשק מסוג מסויימ? האם זה עוד מהמקורות של המחבואים שלהם או שזו תוספת שמובאת להם?

י. חזן:
האם היו מעשי רצח של ערבים על ידי ערבים אחרי שהתחלנו בפעולה הזאת? האם יש סימנים של שיתוף פעולה אזרחי? איבני סתרון לשיחוף פעולה כסחונני. האם לאזרחים הערביים, לאחר שהתחלנו בפעולות, יש עוז לשתף פעולה מבחינה אזרחית? סי מנהל עכשיו את העיר מבחינה אזרחית לאחר שפיטרנו את ראש העיריה?

יש שמועות סחרירות על הפעולות שלנו בעזה. הן מתפשטות כמו אש בצלבור וגם בצבא. שטענו הסבר. אני מבין שאחרי שמתחילים בפעולה כזאת, בהתחלה יש כל מיני חריקות. לדעתי איבנו עושים די בתחום ההסברה. הופיע כרוז אנונימי. הכרוז עושה רושם מזעזע. התשובה עושה רושם חיזור. צריך לעשות יותר בפעולות ההסברה. הכרוז מפרט שורה של מעשי זוועה על ידי הצבא, הפשטת נשים, שבירת ידיים ורגלים, הצלפת בשוטים. התשובות אינן מספקות ואני חושב שאיבנו שמים די לב לתופעה זאת שמוצאת את ביטוייה גם בכנסת.

לשכת הפרוטוקולים	
דף	מתיך 35 דפים
עותק	2 מתוך 6 עותקים

- 100 -

ועדת החוץ והבטחון

26.1.71

א. בקר:

אני מבדיל בין בלתי-סועסקים בכלל ובין בעלי הצוארון הלבן שהערכת ב-10 אלפים. חלק בלתי-מבוטל מהם בוגרי בתי-ספר היכוניים. זה מחכיר את הבעיה שהיתה עם קום המדינה בשטחים שונים. זה האלמנט המתטיט והתוטס. האם יש תכנית ביחס אליהם? מידי שנה בשנה מספרם הולך וגדל בלי שהבעיה מוצאת את פתרונה.

לאחר רצח שני הילדים נכנס מספר לא גדול של אנשי מספר חגבול. באיזו מידה גדל בכלל הכוח הבטחוני? האם חשבת פעם על פיזור מחנות הפליטים הגדולים למקנות יחד קטנים?

ה. לנדאו:

המדיעין הוא ללא ספק אחד הפרועות הקובעות, אולי המפתח להשתלטות על המצב. מה החתפתחות בענין זה בשנה האחרונה? האם העסקנו בשטח זה. באיזו מידה הרתיעו הרציחות של הימ"ח לגייס למדיעין?

ג. האזנר:

האם באמת היינו מוכרחים להסתין עד עכשיו כדי להפעיל אותם אמצעים הפעלנו? יש עדי פויות לצה"ל מבחינה כוח אדם ולא הייתי ממליץ לרלל את חקוים. אבל פרט לדילול הקוים, פעולה גמרצת בעזה צריכה לקבל עדיפות ראשונה. במ זאת באנו די כאוחר. האם זה היה הכרחי? מה גם שלא שמענו שהיה צורך להכניס כוחות כל כך גדולים לפעולה הזאת.

ח. אלור גזית:

זה כוח עצום במושגים של צה"ל. 500 איש. מדובר כרגע על עשרה שבועות בלבד.

ג. האזנר:

גם אם אני מקבל את הטענה שזה כוח יוצא מן הכלל במספרים ומקובלים מצלנו, האם א-אפשר היה לעשות את הפעולה יותר סוקרם?

ברוך שמוכרחים לנוכח מצב כזה לנקוט בצעדים יוצאים מן הכלל. אבל יש לי הרהור וערעור על שני אמצעים.

שר הבטחון ט. דיין:

ואת אלה אתה לא מציע שנקדים להשתמש בהם. אחרנו את המועד בדבר אחר, אבל בדברים אחרים היה כדאי לא לעשות גם עכשיו.

ג. האזנר:

כך אני חושב. אני יכול לאזכה. דברים שחשך השטיע בטלביזיה. המגמה הכללית היא שיטבול הרשע, שלצדק יהיה טוב ולרשע יהיה רע. אני שמאל על הגליית בני המשפחות. לא מדובר על משפחת שירוע לנו שהם סייעו בפועל לבן המשפחה החבלן. מדובר על משפחות של מבוקשים שאנחנו מניחים שהם סייעו לחבלנים להיעלם. אני חושב שהגליית משפחות כאלה, עם כל השכר שיהיה בכך שמאלו חוסמים למחבל את האפשרות של כחטה וקבלת סיוע, השכר יהיה בהפסד. במידה שיש הוכחות שמשפחה מסוימת נתנה באופן שיטתי כחטה כזה, צריך לעשות מה שאפשר נגדה. אבל אם מדובר על משפחה שהיא רק חסודה בכך שהיא עלולה לעשות זאת, זה חסור.

האמצעי החסור השני הוא זמני, והוא מעצר בית שכונתי לגילאים מסוימים. מה אנחנו מנסים לעצמנו? שהם לא יסתובבו בעזה. הם יסתובבו בתוך המחנה. מחנה של 20 אלף נפש הוא שטח למקטן. שם הם לא מסוכנים? שם יותר קל לפקח עליהם? מה מנסים לעצמנו על ידי כך שאנחנו מטילים את הפעולה הזאת? ובתוך השטח עצמו?

(הפוך רשמה אב)

לשכת הפרוטוקולים	
דף 22	מתוך דפים
עותק	מתוך 6 עותקים

לפני כן שק
א.ב.

לא יפעלו מחוץ לסטח.

ה. לגדאן:

ובתוך השטח?

ג. האוזנר:

אני רק מקווה שלא נאסר שזה זמני.
כי ח"כ האוזנר אומר שזה זמני.

א. הבטחון ס. דיין:

כך התרשפתי.

ג. האוזנר:

אני רוצה להעמיד דבר על דיוקו:
לא הובטח שזה זמני.

א. הבטחון ס. דיין:

מה סגרת הצעד הזה אם הוא טרמפונטי
של הגבלת אדם לביטחון חלשכונתו?

ג. האוזנר:

מהו הליך הבירור, ההסלצה והאיסור,
(א) להריסת בית; (ב) להגלייתו? איך
פועל הענין הזה?

היו"ר ח. גרוס:

מענה על השאלות השכניות. אני מניח
שעל השאלות העקרוניות יענה חסר.

חח/אלוף ש. גזית:

קודם כל לשאלות של ח"כ רפאל:-
אין זה טרדיק שיש רביעה יחסית ביהודה ושומרון. הרביעה נקבעת לפי
הכותרות בעתונים. כשיש כותרות פעוה - מתעלמים פוה שסגרנו את הקזבה
של שכח והרסנו את הספשאות, דבר שגרם לסערה לא קשנה בשכח.

שנית, שכחנו שרק לפני זמן מה
היו קטיושות שפעמיים מצאנו טכוונות לירושלים ולא פגעו, ופעם אחת
פגעו. כל זה בתקופה האחרונה.

שלישית, עצרנו מספר עצום של
עצורים חדשים ביהודה ושומרון. ייתכן שהיה קצת פזל בהצלחות טודיעין
שפעו דברים. אבל המצב שם רחוק מלהיות רגוע.

אני צריך לומר שני דברים:

(א) המצב מהותית באמת שונה בין
יהודה ושומרון לרצועת עזה, בגלל סורה של טעמים יטודיים;

(ב) ביהודה ושומרון טובלים יחסית
מחוסר נשק וציוד. אנו יודעים למשל שהחבורה הזאת של שכח שהיא
פעילה - נשאר לה מספר קטן מאד של דיטוניים, והם חוששים שגם אלה
שבידם כבר טיוטנים ועקרים. היו להם שנים-שלושה מקרים יזרקו
דיטוניים בימים האחרונים, שלא התפוצצו. אני שפח שהם פודאגים,
אבל זהו המצב.

הסיבות העיקריות לשוני בין
עזה והגדה הן נושא יטודי ולא מכנה בו עכשיו. אבל יש שורה של
טעמים שפנדילים ביניהם: טוליים, כלכליים, חברתיים, דיטודיים.
בעיית הפליטים היא נושא טרכזי בענין זה. יש גם באמת חחרפה טטודיית
ברצועה בתקופה האחרונה שאני קושה אותה בעיקר בשני דברים:
דימקציה על חשבון נורטליזציה שהתחילה ברצועה - ובאמת הם פוטרדים
פזה ש-6,500 איש עובדים בישראל בטיטודין - ופכל התחלות של
התפתחות כלכלית שהם רואים בה טכנה לכל עתידה של התפישה של
ארגוני הטחבלים.

תח/אלוף ש. גזית:

שנית, גם האוירה היא נגיפה
מספיעה עליהם. ההרגשה של בני עזה היא שאין מי שמדבר בשםם ופסטיע
את קולם. מבחינה זאת הם היתוסים-שביתוסים. מכל-הבחינות הללו
פצטרף מה שפצטרף.

לשאלה בדבר כך כל העצורים
שבידינו לא הייתי מוכן, ואמפור מספר שיתכן שהוא מושעה ב-50 או
100 לכאן או לכאן. כך כל העצורים מדועת עזה הוא כ-1400 איש.
נוסף לכך יש כ-140 החרשים, אלה שנחפשו כאשר שוטשו מחוץ לפחנת
בניגוד לצו.

מה זה "עצורים"?

הינך ח. צדום:

תח/אלוף ש. גזית:

כלואים - כלואים בבתי-הסוהר
כ-1400 איש, מחבלים שנעצרו
ונשפטו, מחבלים שנעצרו ועודדים לפני משפט, עצירים פינהליים,
אלה שפייפנו את כל החליכים לגביהם וברור שישבו ולא יוגשו למשפט
ועצורים חדשים שהם עוד בשלב הראשון של המיון. זהו כל הזמן תהליך
של תחנת-רכבת.

כמה פינהליים ביניהם?

ח. לנדמן:

באופן גם הייתי אמר כפחצית המספר.

תח/אלוף ש. גזית:

לבעיה של תרחקת העצורים עצמם
מן הרצועה למקום מרוחק: - אנו מתלבטים בה הרבה זמן, ואני בשוח
שטר המשרה לשעבר ח'ב ששון עוד זוכר את כל הבעיות שביב הנושא:
צמיפות בבתי-סוהר סוד אחד, והרצון להרחיק אותם מצד שני. זוהי
בעיה שאנו מטופלים בה כמעט שהיום הראשון. יש לכך כמה פגבלות:
(1) חלק גדול מן הכלואים אנו זקוקים להם פתחת ליד. בתהליך המשושך
מאד של חקירה או של הטיפול המשפטי הם צריכים להיות במקום פסוך
למקום סגוריהם, פכיוון שאפשר לעשות קונטרונציה ביניהם ובין
עצורים חדשים, לנסות להגיע לאינפורמציה נוספת ולהשתמש בהם כדי
שיובילו אותנו לפצוא בית או בונקר וכו'.

(2) קיימת בעיה תקציבית כל

מתקן חדש פירושו הרבה מאד פיליונים, וזוהי יותר אחריות של
המשרה להילחם פה עם האוצר. ואני חושש שבדרך כלל בדברים אלה,
כל עוד יש פתרונות פחות טובים אבל הרבה פחות יקרים - ידו של
האוצר תהיה על העליונה.

(3) החזקתם במקום מרוחק פירושה

בעיה ארגונית קשה לנציבות בתי-הסוהר העובדת עם אנשי קבע. קשה
מאד לבוא ולומר להם: תחזיקו בבקשה 150 או 200 מצאצא סותרים
במקום כמו נחל, שנפיעה לשם וחזרה פירושה 7 שעות לכל כיוון.
ולחשים אותם זהו דבר כמעט בלתי אפשרי.

יש גם בעיה קשה ביותר של ביקורים

של בני משפחה, ואנו בכל זאת מאפשרים להם לבקר את העצורים, גם
את זה פעם בחודש. ולהתחיל להטיע לאסירים רבים מבקרים זהו דבר
פסונך מאד.

לשאלתו של ח'כ הלוי בענין ראש

העיר: - ראש העיר בוסל פיננויו. הפועצה נמצאת בשלב של התלבטות
ולא החליטה עדיין בעצמם מה הם רוצים לעשות בענין. פנהל את
עניני העיר סזכיר העיר שתוא סקיד, שקיבל בפועל את פטכויות
החתימה מאתנו ורשות להוציא כסף ולכל דבר אחר. הוא ערבי. קשה
לגיים משפטנו קצין משטת לעניני פנים. הוא פטונה משפטנו למקם
בפועל על העבודה. אין בעיות בנייהול העיר.

לשכת הפרוטוקולים	
דף 24 מתוך 35 דפים	
עותק	מתוך 6 עותקים

עזותים שעברו לגדה - בסך הכל עברו בערך 10 אלפים איש מעזה לגדה. מתוכם עם משפחה אני מעריך שעברו כאלף, כלומר כ-200 משפחות באופן גס. כולם-ספורדיים. כולם עובדים, חלק בגדה וחלק בישראל.

לא יכולתי היום לומר בצורה ברורה שניכרום בשטח תוצאות של שינוי בהתנהגות האוכלוסייה בין העובדים ללא-עובדים, בין אלה שמקבלים יותר שכר ובין אלה שמקבלים פחות. הגיונית זה בלי ספק צריך להשפיע, אבל עוד אין לנו נתונים ברורים סטטיקיים שאפשר לומר: בתוך סחנה פליטים פטויים כולם עובדים ומאושרים, והסחנה הזו שקט. אין זה כך. הביטוי העיקרי לנוטרליזציה הזאת הוא אולי בהתעוררות לסגוע דווקא בנושא העבודה בישראל מצד ארגוני הסחבלים, ואני פניח שהאצבע שלהם על הברופטר הזה בדוקה הרבה יותר משלנו.

נושא הדיור בסחנות הסליטים: אין כל ספק שאפיו של הדיור הוא אלמנט חשוב מאד שמכביר על הטעילות הבטחונית. וכמעט בלתי אפשרי אצאצאאלא להיכנס לסחנה פליטים, לנסות לערוך חיפוש בבית פטויים, פבלי שטי שגר שם יוכל להימלט מחצר לחצר, סבית לבית, ולהיעלם. ובכדי לעשות סבצע ולתפס איש דרושה פעולה טובכת מאד של כוחותינו. כשעולם על פבוקס קונקרטי בבית פטויים - זהו אחד הטבצעים הקשים ביותר. שיפור צורת הסחנה, פריצת דרכים וכו', עשויים בלי ספק להגביר את האוירה הבטחונית הכללית בסחנה. אני מניח שעשינו זאת כבר בשלושה-ארבעה סחנות.

היינו שם.

ששון:

תח/אלוף ש. גזית: בוודאי טוב. אלה שנמצאים כחוצאת סכך שנפרצים הרחובות ובתיהם נהרסים - מקבלים שיכון אחד. אינני יודע אם ראיתם את השיכון האחר. אבל כאחת השפעים האחרונות שעברתי בטיפה פעל לרצועה פפס פרשים היה לדאוג את השכונות החדשות פול הסחנה הפגובב הישן.

המבוקשים מרביתם בגילאים הצעירים, בני 18, 25, 30. יש כמובן גם בודדים יוצאים-סן-הכלל.

מבחינת הנשק שנתפס - כבר אפרתי שבגדה יחסית חסר נשק. ברצועה סבב הנשק יחסית הרבה יותר טוב. אתן רק נתון אחד פאלף לרוגמה.

הוא מגיע בדרך היים?

ג. האונגר:

אני נאלץ לעזוב בעוד כמה דקות ואני רוצה אפוא להעיר רק שתי

אר הבטחון ש. דייני:

הערות ואח"כ יפשיך תח-אלוף גזית.

ביחס להסברה: - קבעתם פיור ליום שני או שלישי, ואני מציע לעמוד על הסיבות מדוע דחינו את הפועד הפיועד. כאן צריך להיות לא רק הסבר אלא פוכרחים להראות זאת לעתונאים, גם עתונאי פנים וגם עתונאי חוץ. צריך לצאת לפקום ולראות, אבל כמובן לא בעוצר. אני רוצה רק לומר שבסקרים פטויים הצבא צריך גם לערוך חקירה אצאבתלונות שנשפעות. אם תאיש יצא זכאי - הוא יצא זכאי. אבל לאחר שנשפיעו תלונות, לא רק כרוזים אנונימיים אלא גם תלונות אוטנטיות - צריך לחקור בדבר. דיברתי על זה הבוקר עם הרפסכ"ל. אין לי ספק שבסקרים בהם יש לנו תלונות קונקרטיות תיערך חקירה. אבל התסבר הכללי יינחן אח"כ ע"י תח-אלוף גזית שיפסור פה בעשה.

לשכת הפרוטוקולים	
דף 25	מתוך 35 דפים
עותק	מתוך 6 עותקים

שר הבטחון ס. רייך:

ודבר אחד ביהחם לתכליתו של הדבר. הדברים החפזיים ביותר שפתרחשים בעזה, בשינוי מהגדה, הם רצח ערבים ע"י ערבים. וכשאפרתי: שלטון של טחח - שלטון סירוסו גם גביית כספים. באים לאיש ואופרים לו: תן אלף, אלפיים לירות, ואח"כ או שהורגים אותו או שלא הורגים אותו אלא רק לוקחים את הכסף. ואם זה ערבי עשיר, פרדסן וכו' - לוקחים את החכשיטים של אשתו, וזה לא רק במגמות אידיאליסטיות אלא פשוט פעולות חוליגאניות בנדיסיות.

אינני מאמין שנכלל אי-פעם בכוחות עצמנו לטנוע את זה אם לא יהיה שיתוף פעולה של הנמבעים עצמם. לחחזיק חיילים במחנה של 30 אלף איש, בכל הכפרים והרצועה, כדי לספור פראש שלא יוכלו להיכנס ולהריג פיישהו או לפחוש מסנו כסף? - עקרונית זה אפשרי גם בגדה. יכולים ללכת ליאשה או לדורה או לדהריה אנשי פתח בלילה. אין אנו שופרים על ביתו של אף ערבי, ויכולים לבוא ולומר לו: תן כסף או שהורגים אותם, או להרוג אותו כי הוא חשוד בשיתוף פעולה או שהוא עובד בישראל. מה שפנוע זאת כגדה זה הערבים עצמם. או שפיר תקום צעקה, או שלפחת אחד הקרובים ילך ויטסור. הם לא רוצים לתת את הכסף רק ספני שהשני אופר: תן את הכסף.

ברצועה אני מקווה שבניע לסגב כזה שחערבים עצמם ישתפו אתנו פעולה נגד רצח ערבים ע"י הפתח ונגד טחיטת כספים על ידם. לא שלא נעשה טאומה בענין זה. אבל כל עוד הם לא ישתפו פעולה - אי-אפשר לתת להם שפירה כזאת בכל רחוב ובכל מחנה פליטים ועל כל חנות בכל רחבי הרצועה. כי סירוס הדבר לא 500 ולא 5,000 איש. נלך לפקום אחד - הם ילכו לפקום אחר; אנו נבוא ביום - הם ילכו בלילה. ג'ונגל גדול שם.

בזה אני רואה את הפפתח: אם הם ישתפו פעולה, וזה מתחיל בראש העיר, כנכבדים ובהנהגה בפקום.

וביהחם לפטרת ההגלייה והשפעתה על בני משפחות וכו': - זה לא פשוט שהם בוחנים סטחור או עוזרים לפבוקס להסתחור. אלא כדי שהמשפחה השניה לא תרצה שחבן שלה יצטרף לפתח. זה בדיוק כמו הריסת בתים. אנו הורשים בית אלאאצא אפילו כשאיש הפתח הוא רק דייר ובעל-הבית אינו יודע על כך כלל - ובאסת איננו יודע. יש בעל-בית שפיישהו שכר אצלו דירה, אבל אנו הורשים את הבית של בעל-הבית ולא של הדייר. מה שכן יודעים בחברון, בשכם או בעזה זה שאם פיישהו מצטרף לפתח - בסופו של דבר הבית ייחרם. ובסקרה זה הספחה תוגלה. זהו אמצעי ההרתעה חשוב ביותר שיש לנו. שאנו לוקחים את אחיו וטגלים אותו וירדן, וזוהי טכת קשה מאוד כשבילו. שולחים אותו בלי משפורס, לוקחים את משפחתו וכו'. והתקרנה היא שאותן משפחות שבניהן הלכו למתח בסופו של דבר יאמר בהן האכ (שלעת עתה הוא הפוסד בעל האוטוריטה): אם בן אחר ילך לפתח - יגלו את כולנו לאבו-זבייטה, ואת אחד הבנים יגלו לירדן וכו'. זה מה שקורה כשאיננו מצליחים לתפוש את האיש עצמו. כי כשתופשים אותו - תופשים אותו. אם עצרנו את האיש עצמו - לא טתאנים לפשפחה ולא באים אליה בשענות לפה הסתירו אותו.

גם לא תורשים את הבית?

י. חזון:

שר הבטחון ס. רייך: אם האיש נחפש תוך כדי פעולת חבלה - אני חושב שכן תורשים. אבל אם היה מבוקש ואסרו אותו - אסרו אותו, וגם אם הרסו את הבית - המשפחה נשארת. אבל אם הוא חי בגן-עדן, יש לו משפחה ולמעטים גם פרדס ומקצוע נוסף לו - חבלן - אנו אופרים שזה כבר יותר מדי.

תח-אלוף ש. גזית:

לענין ההסברה (העיר על זה כבר שר הבטחון) - נכון שלא נקטנו בפעולה הסברה עד עכשיו, ובמיוחד לא רצינו לעשות זאת בית הישר על רקע הידיעות של ההתפרעות של כוחותינו, ועד שלא השתלשנו ולא אש הכנסנו סדר לא היה זה הזמן הנוח להתחיל להביא כתבים וצלמים ולהטביר ולראות. בראשית השבוע הבא, ביום שני או שלישי, אנו מתכננים סיורים מאורגנים של כתבי פנים וכתבי חוץ ברצועה, כדי להראות להם כל מה שקרה, להיפגש עם כל הפסקדים והגורמים בשטח. נשתדל כמובן להשיב על כל הדברים. ברור שהיו דברים שאינם כשורה, ואני אומר זאת בצורה החד-משמעית ביותר.

ג. האוזנר: סקרים רבים?

תח-אלוף ש. גזית:

בדרגות חופרה שונות - היו סקרים רבים, ואני מניח שגם שמעתי יותר טוב, ויש כמה דברים שהם בהחלט ספירי שער, שסב בושה לעם ישראל ולצה"ל שבדברים כאלה קורים, אבל זה קרה לצערנו. ואחת הסיבות לכך הייתה הכניסה הכמעט-סקרית של הכוחות למחדת רצח שני הילדים, אצאא כשהדם עוד היה קצת חם, וכחוצאה מזה הייתה פריקת-עול ספויימת של כוחות שאינם סכירים את הרצועה ולא יודעים בדיוק את האוכלוסיה הערבית ורצו להראות להם שהם צריכים לעשות סדר.

ג. האוזנר: איזה חיל זה היה?

תח-אלוף ש. גזית:

לצערי הרב אפשר לוטר כל חיל. זה גם מסדר-הגבול, גם צנחנים, וגם בני משקים שהנח"ל, גם בוגרי תיכון וגם שריון - כל עם ישראל על כל החכיו.

מ. גן-פורת: יש גם סקרים מעורבים בזה?

תח-אלוף ש. גזית:

יש סקרים בשלב של חקירה, אבל לא הייתי רוצה בהזדמנות זו לדבר על זה.

ג. הלוי: יש חקירה נגד סחברי הכרזת האנונימיות?

תח-אלוף ש. גזית:

זה לא ענייננו שלנו אלא של המשטרה.

לענין הבלתי מועסקים ואנשי הצווארון הלבן: - אנו הולכים במקביל בשני כיוונים. ראשית - במידת האפשר בכל זאת למצוא דרך שכל אלה שהם בוגרי תיכון יוכלו להפסיק וללמוד בארצות ערב. יש כרגע משלחת של ששה חברים שרצועת עזה בקהיר. כד ראייתי בעתון שהם אצאאל עלו על קברו של נאצר. אני מקווה שחוץ מזה הם עושים עוד משהו ומחפשים אפשרות גם השנה לאסור לתלמידים ללמוד בפצרים. בשנה שעברה התירו ל-1300; בשנת של דבר יצאו 1100. השנה אנו מדברים על אלפיים איש, שזה מספר לא מבוטל, אם אמנם יתדר.

שנית - אנו בכל זאת מקווים שחלק גדול מבוגרי התיכון המינורליגנטיים יחליטו את הצווארון הלבן בצווארון כחול, וזה לא חסר-תקווה. במסגרת הקורסים להכשרה מקצועית יש שפר לא מבוטל של בוגרי תיכון, אבל הם מעדיפים להיות גם בוגרי תיכון וגם לעבוד בישראל ולחזור הביתה עם 12 לירות. זה דורש הכשרה מקצועית ספויימת, ויש שפר לא מבוטל של צעירים בקורסים להכשרה מקצועית, ואנו מדברים את הקורסים הללו, ויש לזה בהחלט תוצאות. זה לא מתרון סלם, אבל זה יקח זמן.

לשכת הפרוטוקולים	
דף 28 מתוך 35 דפים	
עותק	מתוך 6 עותקים

ח-מלוף ש. גזית:

אסרתי לגבי כך כל תוספת הכוח שהוכנסה: היא מיננה קבועה. כי בכל 10 עד 12 יום מתחלף כוח זה ל, וכל גודר מותנה בכוח של הגדוד. פעם זה גודר של 400, פעם של 500 ופעם של 600 איש. המספר הוא בערך מעל להפסלת הכוח שהיה בעבר. קודם היו כ-400 איש, כולל צפון טיני.

האפשרות לפזר את מחנות הטליטים:-

חשבנו על זה הרבה. הנקודה המכרעת היא שזאת מיננה פעולה שניתן לעשותה בכפיה. לא אנו נעשה זאת ולא יחנו לנו לעשות זאת. הצעקה שתקום, של הערכים ושל אופות העולם דארגון הסער והתעסקה תהיה כזאת שהדבר יהיה בלתי אפשרי. אבל אם כתוצאה מהתדרדרות מצב הבטחון ברצועה, שלא אנחנו אשמים בו, וכתוצאה מכך שאנו נאלצים להטעיל יותר כוחות ויד חזקה בתוך הרצועה, ואם כתוצאה מכך שיש בפך-הכל אפשרות לחיות חיים נורמליים ולקבל תעסוקה מכניסה בגדה, ונוסף לכך אנו משתדלים לעזור לעובדים ולחפש להם דיור ופידור - זה יקרה, לא נתאבל על כך.

לענין הטוריעין ברצועה:- זהו

בלי טפק אלמנט סכריע. נחדשים האחרונים זה אולי אחד האלמנטים שיותר מכל רבן אותנו לנקוט פעולה - ההתדרדרות באפשרות הפעולה של הטוריעים. כי הפגיעה במשפטי הפעולה הללו לא פגיעה כל-כך במקורות כמו שהדמיעה מקורות לעבוד אתנו ופגיעה כמעט אפשרות לגייס חרשים. מאז שלוש השבועות הללו יש כבר תוצאות ושינוי גם בנושא זה.

לשאלה האם היינו פוכרחים לחכות

כל כך הרבה:- זוהי שאלה שקיוויתי שר הבטחון יענה עליה בטירוט יתר. אני רוצה לחזור ולומר: עבור זה ל להוסיף היום 500 איש, וזה פהכוח הסדיר, מבלי לעשות זאת ע"י אנשי פילואים - זה בלתי אפשרי כמעט. כי 500 איש זה גודר, ולשבועיים - פירוש הדבר 24 גדודים לקדוא רק לצורך תעסוקה ברצועה עזה בסגה. זה בלתי אפשרי ואנו רוצים לקיים רמת אימונים נורמלית וסערך של זה ל, ואין לנו שבועיים כאלה של אימונים, וזה גם בלתי אפשרי מבחינת הסעמטה על הטסק. עיקר הדברים היו באמת נוראים לא מבחינת האוירה הבלתי-נעימה בתוך הרצועה. אילו היה הדבר טובע בישראל גופא, שהיו נגזרים גזקים לכל ישרי המביבה - לא הייתה ברירה וצריך היה לעשות משהו לכבות את האש. כל זמן שהאש ליחכה בתוך הרצועה פנימה ולא פגעה בחוץ - השתדלנו שלא לרתק יותר פדי כוחות לתפקיד זה.

מה הם ההליכים בכל הנושא הזה

של הריסת בית והגלייה:- כאן מדובר בעצם על ארבעה נושאים שעובדים פרוצידורה ארוכה של תהליך אישורים: הריסת בית, גירוש, הגלייה והירוש טעור סיבהלי מעבר לחקוטה הראשונה.

מה תהנדל בין גירוש והגלייה?

א. גסר:

ח-מלוף ש. גזית:

הגליהאאאש פירושם פישתו שעובר בתוך אאאא שרישוריה שלנו

בטיני, ואין כל מניעה שכעבור זמן מה יחזור: אם הטבוקס ייעצר - אין סיבה שלא להחזיר את משפחתו. גירוש זהו "One-way Ticket". מיננו עושים זאת בגסרים אלא בערבה, בפרוצידורה מסורבלת מאד. זהו טפש מבצע צבאי, כל שילוח כזה, אנו מחזירים אותם עם כוח שריון שלנו מביטה ער לקרבת פוצב ירדני טפש, והם כבר יודעים, מכיוון שיש כבר טסטר מקוטות מועדים: כשהם רואים את הכוח שלנו - הם יודעים שלא באנו לתקוף והם כבר שולחים משאית לכביש לאסוף את האנשים, כי הם מיננו חוששים שזהו כוח פשיטה שלנו. יש כאן מעין שיחוף פעולה בפופל. אלא שהיום המצב הקשה הוא שירון עצמה נלחטה במחבלים, ופרביטה מוערבים מטוא מיד לבתי-סוהר כירדן. הם גם פושרדים מן המספר הגדול של עזתים במשלוחים אלה. שפענו גם על כוונות שלהם לגרש אותם בחזרה; בינתיים לא היה אף מקרה.

26.1.71

תח-אלוף ש. גזית:

תהליך האישיורים הוא כאמור: האישיור פתחיל בדרג של הנפה הזבאית המכירה את הנושא ומסליצה על הצעד. בגדה זה עובר גם את מפקדת החטיבה ואח"כ את אלוף הסיקור. ברצועה זה עובר ישר למפקד הנפה למפקד הרצועה. כל דרג בודק פחדש את המורה, ומסליץ. אחרי זה מגיע הדבר למטכ"ל ונבדק אצלנו פחדש, עם שאלות חוזרות לגבי מהותו של החיק, ועם בירור במרבית המקרים עם שירותי הבטחון בדרך הסטכל. הדבר מתואם בדרג של הנפה והאיזור, ובודקים זאת שוב בדרג המטכ"ל, רואים מה יש בחיק, כדי לבדוק אם אמנם צריך להרוס, לגרש או להגלות או אם צריך להפשיך ולהחזיק פישטו בפעצר מינהלי, אחרי שנועדה פיעצת למפקד האיזור המליצה על כך. אחרי כל זה סועברת ההמלצה לחיוב או לשלילה אל שר הבטחון, ושר הבטחון עורך לבטוף עוד בירור, עם שאלה חוזרת זו או אחרת, ורק עפ"י האישיור האישי שלו מחבצעת כל אחת פארבע פעולות אלו.

הינ'ר ח. צדוק:

פתוך מספר ההמלצות שהגיע לדרג שלך - כמה הוסלצו הלאה וכמה נענו בשלילה?

תח-אלוף ש. גזית:

זוהי שאלה קשה לחשובה. הפרוצידורה הזאת מיננה ותיקה כלל, והתגבשה עם הזמן. היא עוברת אבטלוא החוסרה והנוקשות סגנון מזה שנה-וחצי. אך בחדשים הראשונים כ-3/4 מן הבקשות היו פוחזרות בלתי-מאושרות. היום הייתי אומר שכ-90% מהבקשות פאושרות, לא בגלל שינוי בסדיניות אלא משום שהמפקדים למטה הבינו שאין טעם להפליץ יותר מדי.

הינ'ר ח. צדוק:

ביהמ"ש העליון קבע הלכה.

תח-אלוף ש. גזית:

ביהמ"ש העליון קבע הלכה.

הינ'ר ח. צדוק:

אני מבין מדבריך ומדברי שר הבטחון שהחלונות על מעשים בלתי חוקיים נחקרות. הייתי חושב שכאשר התהליך הזה יפתיים - הנועדה תיחה רוצה לדעת מה היו החלונות, מה העלחה החקירה ומה הפעולה שננקטה.

תח-אלוף ש. גזית:

אני מציע שהדבר יועבר לרמטכ"ל, כי זהו נושא משפטי רגיל, ואין הבדל בין התנהגות של חייל ברצועה ובחל-אביב.

מ. ברמל:

חשוב מאוד להחזיר את המצב לקדמותו ולהנהיג סדר במקום. אם אין שקט - ייעשה מה שהפיקוד מצווה לעשות, ושלם יהיו חריגות. צריך גם לחזק את לציבור שאמנם המצב הוחזר לקדמותו. אני רוצה רק להדגיש שתהיה זו שגיאה לשמש מה שהיה. צריך להורות שקרו דברים אצ רעים, ולומר שהאחרים לכך הועמדו למשפט ושהענין יפורט, וגם תוצאות המשפט יפורטו, על-מנת שלא לערער את אמון הציבור בארץ ובעולם בהודעות שלנו.

26.1.71

ג. הלוי:

גם קצין חינוך או משהו בצה"ל להוריד את הנושא לחיילים - פעולת הסברה.

ח. אלון ש. גזית:

בענין הסברה: - בעקבות מה שקרה, וכדי לסנוע דברים, מאחר שבכל 10 ימים או שבועיים מתחלף הכוח ברצועה - כל כוח שסגיע, לפני שמתחיל בפעולה נערכת לו פגישת הסברה עם מפקד הרצועה אישית בנושא זה, ומספרים לו את כל קופת-השרצים של פעללי הבטחון שהיו בשבועיים האחרונים. מזהירים אותם ופוריעים להם שאסור לאף אחד לעשות איזה דבר לפי הודאה כלשהי, מלא אם כן זוהי תודעה כתובה, חחורגת מתהוראות הרגילות, מצאצאאא ונותנים לכל חייל דעות של סבע ישיר עם מפקד הרצועה כדי להתלונן.

הישיבה נעולה.

היו"ר ח. גזית:

(הישיבה נבעלה ב-13.30)